

BIOGRAFIE

Liviu Stoicescu s-a născut la data de 21 ianuarie 1933, în orașul Constanța, tatăl fiind originar din fostul județ Râmnicu Sărat, cu studii făcute în Galați, iar mama, din Galați.

A urmat cursurile liceului B.P.Hașdeu din Buzău, finalizate în anul 1951.

În perioada liceului a jucat ping-pong, a câștigat campionatul de șah pe liceu, a învățat să cânte la vioară, deschizându-i-se gustul pentru muzica simfonică; a câștigat Olimpiada de fizică pe județul Buzău, în ultima clasă.

În toamna anului **1951** a fost admis la **Facultatea de Construcții Navale** a Institutului Mecano-Naval, care s-a înființat atunci la Galați, având prima medie la admitere. A făcut parte din acea primă promoție de ingineri navaliști care a studiat la Galați de la admitere până la absolvire. În pofida lipsurilor inerente începuturilor, dar beneficiind de profesori excepționali, absolvenții acestei promoții au devenit specialiști care au marcat, decenii întregi, dezvoltarea construcțiilor navale în România.

În **1957** a fost angajat ca **asistent universitar la Catedra de Mecanică și Rezistența materialelor** a Institutului Politehnic (fost Tehnic și fost Mecano-Naval), fiind asistentul conferențiarului Zeveleanu Constantin, la cursurile de Mecanică, la Facultatea de Mecanică și cele de Mecanică și Rezistența materialelor, la Facultatea de Tehnologie a Produselor Alimentare.

A contribuit la crearea laboratorului de Rezistența materialelor, devenind asistentul profesorului Nicolaie Beșchea la această disciplină, în 1958, iar **în 1959** a devenit **șef de lucrări**, predând Mecanica și Rezistența materialelor la Facultatea de Tehnologie a Produselor Alimentare, iar **din 1963**, Rezistența materialelor la Facultatea de Mecanică.

În 1970 a câștigat prin concurs poziția de **conferențiar și, în 1983**, a devenit **profesor universitar**.

Preocupările științifice ale lui Liviu Stoicescu au fost legate de domeniul naval, la început de **navele cu aripi imerse** (stabilitate, rezistența la înaintare), apoi de **oscilații parametrice de ruluu** (pierderea stabilității transversale la oscilații de tangaj și verticale, pe valuri), **rezistența rețelelor spațiale de bare în zona bocaporturilor**. A colaborat cu studentul Matei Kiraly, la construirea primelor **nave cu pernă de aer** din țara noastră.

Odată cu apariția primelor **punți tensometrice**, a căutat să aplice metodele experimentale tensometrice, atât la măsurări pe structuri în natură, cât și pe modele de nave.

A desfășurat activități de studii și cercetări alături de studenții săi, pe care i-a format ca cercetători în Activitatea de Cercetare și Proiectare (ACP)

Formarea prof. Stoicescu ca cercetător și cadru didactic s-a desăvârșit prin stagiile de specializare din țară și din străinătate.

Astfel, în primăvara lui **1963** a fost timp de trei luni într-un stagiu de specializare la **Catedra de Rezistența materialelor, a Institutului Politehnic București**, sub conducerea acad. prof. dr. ing. **Gh. Buzdugan**, participând la contractele Catedrei: măsurători de vibrații la fundații de mașini, la uzina *I Mai* Ploiești și măsurători tensometrice dinamice, la brațul excavatorului fabricat la uzina Progresul Brăila.

În perioada decembrie **1963 - ianuarie 1964** a fost în stagiu de **specializare la Institutul de Construcții navale din Leningrad**, mai întâi la Catedra de Mecanica structurilor de Nave, condusă de prof. dr. Kurdiunov și apoi la Catedra de Rezistența materialelor, condusă de prof. Bacov. A vizitat de asemenea, în Institut, Bazinul de încercări și laboratoarele de Hidrodinamică navală, cunoscând și pe profesorii Voitcunski și Blagovescenskii. A stabilit și relații de colaborare cu biblioteca Institutului, de la care ulterior s-au primit publicațiile lor științifice.

Odată cu apariția calculatoarelor electronice, prof. Liviu Stoicescu a urmat cursuri de Programare și metodele numerice de calcul. Si-a perfecționat aceste cunoștințe într-un **stagiu de**

specializare de șase luni în **Norvegia**, între septembrie **1972** și martie **1973**, la Universitatea Tehnică din Trondheim, la Catedra de Statica construcțiilor, condusă de prof. dr. ing. Ivar Holand, unde era visiting profesor dr. ing. Ray Clough, unul din creatorii **metodei elementelor finite**.

A învățat modul de utilizare a **programului de elemente finite cu specific naval**, SESAM-69 și s-a documentat și în problemele de optimizare a structurilor navale.

Liviu Stoicescu a **susținut în 1977 teza de doctorat la Institutul Politehnic București**, sub conducerea acad.prof.dr.ing. Gh.Buzdugan, cu teza "**Contribuții la calculul planșelor de nave folosind elemente finite de placă ortotropă structural și elemente finite de bară cu pereți subțiri**".

În 1978 a efectuat și un stagiu de **specializare de 3 luni la catedra de Nave și Inginerie Oceanică a Universității Tehnice din Lyngby (Danemarca)**, unde a participat la cursurile ținute de celebrul profesor Batacharia din USA și unde a învățat și aplicarea metodei elementelor finite la fluide.

Pe baza celor învățate acolo, a reușit să rezolve unele probleme de hidrodinamică navală, prin calcul, împreună cu colaboratorii de atunci. Ca și calculele de structuri, și cele hidrodinamice s-au aplicat în proiectarea navelor la ICEPRONAV.

Din 1982, profesorul Stoicescu a început o colaborare mai largă cu ICEPRONAV și RNR în problemele de **calcul ale vibrațiilor**. Acestea se făceau și pentru că se impuneau de către Registrele navale, prin Norme sanitare, care limitau vibrațiile în anumite compartimente, dar și pentru că se **participa în cadrul CAER la o cercetare privind metodele de calcul ale frecvențelor de rezonanță**. La acele cercetări participau toate țările din CAER, cu modelele și programele proprii (necunoscute de ceilalți), calculele efectuându-se de toți pe aceeași navă, ale cărei date erau comunicate.

Tot în anii '80 a realizat, împreună cu colaboratorii, pentru ICEPRONAV, calcule de **optimizare a structurii petrolierelor**, în condiția respectării regulilor RNR.

În 1985 s-au unificat **colectivele catedrelor de Construcții navale și de Mecanica și Rezistența Materialelor**, iar prof. Stoicescu a devenit, până în 1989, șef al catedrei unificate, colaborând foarte bine cu colectivele de Construcții navale, conduse de profesorii dr. ing. I. Bidoae și V. Ceangă, în cadrul relațiilor contractuale cu întreprinderile navale.

În 1986 prof. Stoicescu a devenit **conducător de doctorat în Hidromecanica navală și Structuri navale**, iar din 1990 este **conducător de doctorat și în Rezistența materialelor și în Elasticitate și plasticitate**, ceea ce i-a prilejuit o colaborare fructuoasă cu tinerii cercetători. Au susținut cu succes tezele de doctorat avându-l conducător, 23 ingineri.

A fost invitat și a participat, ca membru în comisiile de doctorat, pentru acordarea titlului de doctor inginer și la alte 32 persoane care au obținut acest titlu în diferite centre universitare din țară.

A fost **secretar științific al Consiliului științific al Facultății de Mecanică în trei legislaturi succesive** și a făcut parte din consiliul Facultății de Mecanică, de la înființarea sa, în 1970, până la **pensionare**, în 2003.

În 1989-1990 a fost **Decan al Facultății de Mecanică** a Universității din Galați. Profesorul Stoicescu a fost ales în **Senatul Universității** în 1990, 1992, 1996 și în 2000.

După ce, în 1990, catedra de Mecanică și Construcții navale s-a separat în două catedre, a fost ales **șef al catedrei de Mecanică și Rezistența materialelor, atât în 1990, cât și în 1992 și 1996**.

În toamna lui **1992** a fost, timp de două luni, cu un grup de studenți, prin programul TEMPUS, în Franța la CEMEF (**Centre de Mis en Forme des Materiaux**) Sophia-Antipolis, aparținând de Ecole Nationale Supérieure des Mines de Paris.

Ca urmare a relațiilor universitare pe care le-a stabilit, a recomandat 15 absolvenți ai universității gălățene să urmeze doctorate în străinătate (SUA și Japonia). Toți cei recomandați au terminat cu succes aceste doctorate.

A participat activ, ca reprezentant al universității din Galați, la **Rețeaua Universităților Mării Negre**, atât la Conferința de la Mangalia (1997), în care s-au pus bazele acestei rețele, cât și la First International Congress of the Black Sea Universities Network, **Istanbul**, iulie **2000**, unde a prezentat în plen punctul de vedere al universității din Galați.

A condus lucrările **International Workshop on Deep Water Mooring and Related Topics in Offshore Engineering** din octombrie **1998**, ITTC, la **ICEPRONAV**, Galați.

După 1990 a prezentat și două **comunicări științifice** la un congres, la Barcelona, în 1999 și o lucrare la alt congres, la Sevastopol, în 2002. S-au mai prezentat lucrări științifice la care a colaborat, la conferințele internaționale de la Varna, în 1997, Lisabona, în 2005, Glasgow, în 2007.

În vara anului 1996 a fost **invitat în SUA**, la **Universitatea Duke** și la **Universitatea Tehnică din Dallas** și a luat contact cu cercetarea hidrodinamică de acolo. A fost și consilier la ICEPRONAV, pe probleme științifice, în 1996.

Prof. Stoicescu a publicat în reviste științifice, în țară și în străinătate, 134 articole.

În 2003 a ieșit la pensie de la Universitate, iar în perioada **2003-2006 a funcționat ca profesor consultant** la Facultatea de Nave, colaborând acolo foarte bine cu prof. dr. ing. Leonard Domnișoru la programele de cercetare navală, ARMTRANS și MARSTRUCT-FP6, în probleme de hidroelasticitate și de oboseală, ca și într-un program al Academiei Române.

A publicat în decursul carierei **două cărți de specialitate**: *Metode matriceale în teoria structurilor de nave* (împreună cu M. Modiga, în 1973, 170 pag.) și *Rezistența materialelor* (vol. I și II, în 2006, 790 pag.)

A făcut parte din Asociația Română de Tensometrie (ARTENS), participând la organizarea a trei conferințe: ARTENS '89, REZMAT 2003 și REZMAT 2011 și la Societatea de Inginerie Asistată de Calculator (SIAC).

Prof. univ. Soicescu a fost primit în 1999 ca membru corespondent în Academia de Științe Tehnice din România (ASTR), iar în 2002, a devenit membru titular ASTR.

A primit **premiul Municipiului Galați** pentru activitate didactică și științifică, în 2002 și în 2003 și **Ordinul și Medalia Meritul pentru Învățământ, în grad de Mare Ofițer**, acordat prin decret **1097** de către președintele României și publicat în Anexa 1 a Monitorului Oficial al României din 13 decembrie 2004.

În noiembrie **2012**, prof. univ. dr. Liviu Dan Stoicescu a primit titlul onorific de Doctor Honoris Causa al Academiei Navale "Mircea cel Bătrân" din Constanța, ca recunoaștere a contribuțiilor științifice și culturale aduse de acesta învățământului românesc de marină.

S-a căsătorit în 1961 cu Antoneta Gabriela, care a fost profesor la Facultatea de Industrii Alimentare a Universității Galați și are un copil.

După cum putem constata din aceasta biografie restrânsă, **viața profesională a domnului Liviu Stoicescu**, profesor universitar și membru al ASTR, **se suprapune cu istoria învățământului superior naval românesc**. A fost admis ca student în primul an de existență al Facultății de Nave, în 1951, a îndrumat zeci de generații de studenți, le-a deschis apetitul pentru nou, pentru cercetare – în special în celebrul program ACP (Activități de Cercetare și Proiectare)- a introdus metode moderne de calcul și proiectare a navelor în România, iar în acest an – octombrie 2016- a publicat **cartea 65 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR NAVAL LA GALAȚI, 1951-201**, în care găsim povestea construcțiilor navale la Galați și o impresionantă galerie de portete ale celor care au contribuit la renumele școlii românești de arhitecți navali, cu specialiști care lucrează cu succes pe tot mapamondul.

Profesorul vorbea întotdeauna cu mandrie de foștii săi studenți și doctoranzi, care duc astăzi mai departe – în România și în lume- **faima școlii gălățene de construcții de nave**, un domeniu foarte

specializat, care generează produse extrem de complexe, de mare valoare, care trebuie să fie foarte sigure în funcționare în cele mai vitrege condiții de pe mări și oceane.

Viata Libera- articol 65 ani de invat. Superior naval

<http://www.viata-libera.ro/educatie/82317-65-de-ani-de-invatamant-superior-naval-romanesc>

UGAL, stiri

http://prev.ugal.ro/stiri/prof_univ_dr_ing_liviu_dan_stoicescu__doctor_honoris_causa__al_academiei_navale_mircea_cel_batran_din_constanta